

Súd: Správny súd v Banskej Bystrici
Spisová značka: 1S/11/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0824100167
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Antalová
ECLI: ECLI:SK:SpSBB:2026:0824100167.1

Rozhodnutie

Správny súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Antalovej (sudkyňa spravodajkyňa) a členov senátu JUDr. Dariny Štoffovej a Mgr. Mariána Štulajtera v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXXX/XXX, XXX XX B., zast. Advokátska kancelária JUDr. Michaela Šteiningerová, s.r.o., so sídlom Záhradnícka 726/24, 971 01 Prievidza, IČO: 56 478 062, proti žalovanému: Okresný úrad Trenčín, odbor opravných prostriedkov, so sídlom Hviezdoslavova 3, 911 01 Trenčín, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-TN-OOP1-2024/004229-002 zo dňa 29. januára 2024, takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a.

Žalobcovi právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Administratívne konanie

1. Mestská polícia Prievidza (ďalej aj „MsP Prievidza“) ako orgán oprávnený objasňovať priestupky podľa § 58 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o priestupkoch“) dňa 16.12.2022 predložil Okresnému úradu Prievidza, odboru všeobecnej vnútornej správy (ďalej aj „prvostupňový orgán verejnej správy“) podľa § 60 ods. 3 písm. d) Zákona o priestupkoch Správu o výsledku objasňovania priestupku zo dňa 07.12.2022 (ďalej aj „Správa o výsledku objasňovania priestupku“) spolu so spisovým materiálom (ďalej aj „priestupkový spis“). Dňa 18.01.2023 bol predmetný priestupkový spis zaslaný MsP Prievidza so žiadosťou o zabezpečenie odborného vyjadrenia ku vzniknutej škode na okuliaroch. Dňa 20.03.2023 bol prvostupňovému orgánu verejnej správy od MsP Prievidza doručený doplnený kompletný spisový materiál so Správou o výsledku objasňovania priestupku, z ktorej vyplývalo, že priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zákona o priestupkoch (ďalej aj „priestupok“) sa mal dopustiť A. B. (ďalej aj „obvinený“ alebo „žalobca“) tým, že dňa 07.11.2022 prišiel do predajne Mountfield na Nedožerskej ceste v Prievidzi (ďalej aj „predajňa“) a požadoval opravu kosačky, ktorá nebola zakúpená v danej predajni. Keď mu zamestnanec E. F. (ďalej aj „poškodený“) odmietol prevziať kosačku na opravu, začal byť žalobca agresívny a vulgárny. Poškodený následne požiadala žalobcu, aby opustil servis, ktorý je súčasťou predajne, tento ho napadol tak, že ho rukami chytil za mikinu, pričom ho udrel nožom od kosačky, ktorý držal v ruke, do tváre, obaja spadli na zem, kde zápasili do doby, keď k nim prišiel zamestnanec G. H. a oznámil, že zavolať na políciu. Na základe toho mal žalobca z predajne odísť, zobral so sebou kosačku, ktorú naložil do vozidla a odišiel. Poškodený fyzickým napadnutím utrpel zranenie nosa, ktoré si vyžiadalo lekárske ošetrenie, o čom bol vystavený lekársky posudok. Poškodený utrpel aj škodu na majetku (vo výške 120,- eur) zlomením okuliarov.

2. Prvostupňový orgán verejnej správy po prejednaní priestupku na pojednávaní dňa 12.04.2023 vydal Rozhodnutie č. OU-PD-OVVS-2023/015181-12 zo dňa 12.04.2023 (ďalej aj „prvé prvostupňové rozhodnutie orgánu verejnej správy“), ktorým uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu a proti majetku podľa § 49 ods. 1 písm. d) a § 50 ods. 1 Zákona o priestupkoch a podľa § 11 ods. 1 písm. b) v spojení s § 50 ods. 2 Zákona o priestupkoch žalobcovi uložil sankciu - pokutu vo výške 200,- eur. Súčasne žalobcovi uložil povinnosť uhradiť štátu trovy konania spojené s prejednávaním priestupku vo výške 16,- eur. O náhrade škody nebolo rozhodnuté z dôvodu, že poškodený nesúhlasil s výškou škody určenou znalcom v odbornom vyjadrení zo dňa 15.03.2023, a preto bol poškodený v zmysle § 70 ods. 2 Zákona o priestupkoch so svojím nárokom na náhradu škody odkázaný na občiansko-právne konanie na príslušný súd. Žalobca podal proti predmetnému rozhodnutiu odvolanie, o ktorom rozhodol Okresný úrad Trenčín, odbor dopravných prostriedkov (ďalej len „žalovaný“) Rozhodnutím č. OU-TN-OOP1-2023/031078-002 zo dňa 07.08.2023 (ďalej aj „prvé rozhodnutie žalovaného“ alebo „zrušujúce rozhodnutie žalovaného“) tak, že prvé prvostupňové rozhodnutie orgánu verejnej správy zo dňa 07.08.2023 zrušil a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie s tým, že v novom konaní pri vydaní rozhodnutia prvostupňový orgán verejnej správy odstráni nedostatky vo výrokovvej časti rozhodnutia a obvinenému (žalobcovi) uloží výšku sankcie podľa § 11 ods. 1 písm. b) v spojení s § 49 ods. 2 Zákona o priestupkoch, nie podľa § 50 ods. 2 Zákona o priestupkoch, a opätovne rozhodne aj o trovách konania a náhrade spôsobenej škody.

3. Prvostupňový orgán verejnej správy vo veci opätovne rozhodol Rozhodnutím č. OU-PD-OVVS/2023/015181-21 zo dňa 17.10.2023 (ďalej aj „prvé prvostupňové rozhodnutie orgánu verejnej správy“), ktorým v zmysle ust. § 49 ods. 1 písm. d) Zákona o priestupkoch uznal obvineného A. B. vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa dopustil tým, že dňa 07.11.2022 v čase okolo 10:35 h. v predajni Mountfield na Nedožerskej ceste v Prievidzi vulgárne nadával E. F., nar. XXXX, slovami, že je „kokot“ a má ísť „do piče“ a následne ho fyzicky napadol tak, že ho začal sácať rukami a následne ho nožom z kosačky udrel do tváre, ktorý držal v ruke, čím mu podľa lekárskeho posudku spôsobil kontúziu a bolestivosť nosa, pričom mu spôsobil škodu na okuliarech vyčíslenú na základe odborného vyjadrenia vo výške 166,50 eur, teda úmyselne narušil občianske spolunažívanie drobným ublížením na zdraví a iným hrubým správaním. Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b) v spojení s ust. § 49 ods. 2 Zákona o priestupkoch obvinenému A. B. za spáchaný priestupok uložil sankciu: pokutu vo výške 99,- eur. Súčasne žalovaný žalobcovi uložil povinnosť uhradiť štátu trovy konania spojené s prejednávaním priestupku vo výške 16,- eur. Prvostupňový orgán verejnej správy o náhrade škody nerozhodol z dôvodu, že poškodený nesúhlasil s výškou škody určenou znalcom v odbornom vyjadrení zo dňa 15.03.2023, a preto poškodeného E. F., nar. XXXX, v zmysle § 70 ods. 2 Zákona o priestupkoch so svojím nárokom na náhradu škody odkázal na občiansko - právne konanie na príslušný súd.

4. Rozhodnutím č. OU-TN-OOP1-2024/004229-002 zo dňa 29.01.2024 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“) žalovaný ako odvolací orgán prvostupňové rozhodnutie orgánu verejnej správy potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol. Žalovaný v odôvodnení rozhodnutia poukázal na výsledky objasňovania priestupku, na protokol o objasňovaní priestupku zo dňa 07.12.2022, lekársky posudok zo dňa 08.11.2022 vystavený A. C. A., výpis z úradného záznamu hliadky MsP Prievidza zo dňa 07.11.2022, odborné vyjadrenie zo dňa 15.03.2021 vypracované I. E. - Optika, Prievidza (z ktorého vyplýva výška škody na okuliarech 166,50 eur) a na kópiu pokladničného dokladu z 29.11.2021 o zakúpení okuliarov vo výške 185,- eur. Žalovaný opísal obsah výpovedí obvineného (A. B.), poškodeného (G. E. F.) a svedka (G. H.) na pojednávaní dňa 12.04.2023. Ďalej poukázal na vydané prvé prvostupňové rozhodnutie orgánu verejnej správy, na podané odvolanie, na vyjadrenie poškodeného k odvolaniu (prílohou ktorého bola kópia ambulantného nálezu zo dňa 07.11.2022 z vyšetrenia poškodeného v Nemocnici s poliklinikou Prievidza, so sídlom v Bojniciach, UP traumatológia, vystaveného A. A. J.) a na prvé rozhodnutie žalovaného, ktorým zrušil prvé prvostupňové rozhodnutie orgánu verejnej správy a vrátil vec na nové prejednanie a rozhodnutie. Žalovaný následne poukázal na opätovné rozhodnutie prvostupňového orgánu verejnej správy zo dňa 17.10.2023 a zosumarizoval obsah žalobcom podaného odvolania proti predmetnému rozhodnutiu. V odôvodnení rozhodnutia žalovaný odcitoval relevantné ustanovenia zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) a Zákona o priestupkoch a konštatoval, že preskúmal a posúdil všetky podstatné okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu priestupku, pričom žiadne pochybenia prvostupňového orgánu verejnej správy podľa § 46 Správneho poriadku nezistil a konštatoval, že rozhodnutie bolo vydané v súlade s platnými právnymi normami a v súlade so zásadou zákonnosti. Prvostupňový orgán verejnej správy podľa žalovaného aplikoval príslušné právne predpisy v takom rozsahu, za takých podmienok a takým

spôsobom, ako to vyplýva z ich hmotnoprávných ako aj procesnoprávných ustanovení, pričom nezistil dôvody na zrušenie alebo zmenu prvostupňového rozhodnutia orgánu verejnej správy. Žalovaný uviedol, že zhodnotil vykonané dokazovanie, priebeh priestupkového konania a dospel k záveru, že rozhodnutie prvostupňového orgánu verejnej správy bolo vydané v súlade so zákonom. To, že obvinený (žalobca) vulgárne nadával poškodenému a fyzicky ho napadol, bolo podľa žalovaného preukázané svedeckou výpoveďou poškodeného na ústnom pojednávaní 12.04.2023, svedeckou výpoveďou G. H. na ústnom pojednávaní dňa 12.04.2023, ambulantným nálezom z UP traumatológie v Nemocnici s poliklinikou v Bojniciach, vystaveným A. A. J. dňa 07.11.2022 a lekárskeho posudkom zo dňa 08.11.2022, vystaveným všeobecným lekárom A. C. A..

5. Žalovaný sa v odôvodnení rozhodnutia následne vyjadril k odvolacím námietkam žalobcu: k námietke, že prvostupňový orgán verejnej správy sa nedostatočne vysporiadal so skutkovým stavom pri odlišných a vzájomne si protirečiacich tvrdeniach (žalobcom označené ako „tvrdenie proti tvrdeniu“), ktoré nie je možné objektívne preukázať a že sa priklonil na stranu poškodeného, žalovaný uviedol, že vo veci vyslovenia viny bolo dostatočne preukázané spáchanie priestupku svedeckými výpoveďami a listinnými dôkazmi, ktorými sú ambulantný nález zo dňa 07.11.2022 a lekárskeho posudok zo dňa 08.11.2022. Mal za to, že prvostupňový orgán verejnej správy a žalovaný nehodnotili len výpovede, ale vychádzali aj z lekárskeho správ, ktoré hodnotili jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti, preto nemohlo ísť iba o „tvrdenie proti tvrdeniu“, pri ktorom by orgán verejnej správy bol rozhodol v zmysle zásady „in dubio pro reo“ a priestupkové konanie by bol zastavil. A. A. J. a A. C. A. žiadnym spôsobom nespochybnili uvedené zranenie, ani čas jeho vzniku. Žalovaný konštatoval, že uvedenými dôkazmi bola vina obvinenému (žalobcovi) preukázaná nad všetku pochybnosť, v predmetnej priestupkovej veci bol podľa názoru žalovaného zistený presne a spoľahlivo skutkový stav, ktorý viedol k objasneniu priestupku spáchaného obvineným a prvostupňový orgán verejnej správy si nevytvoril na predmetný skutkový stav len subjektívny pohľad, ako sa domnieval obvinený. Podľa žalovaného prvostupňový orgán verejnej správy v priebehu konania pre zistenie skutočného stavu veci vykonal všetky dôkazy, ktoré vzhľadom na závažnosť priestupku a okolnosti boli dostupné, ďalšie dokazovanie nebolo navrhnuté. Žalovaný poukázal na to, že ako priestupok je postihované konanie, ktoré napĺňa materiálne a formálne znaky priestupku (§ 2 ods. 1 Zákona o priestupkoch). Z formulácie skutkovej podstaty vyplýva, že uvedené konania sú hrubým správaním a majú schopnosť vzhľadom na intenzitu a následok narušiť občianske spolunažívanie. Skutková podstata priestupku je charakteristická štyrmi obligatornými znakmi: subjekt, subjektívna stránka, objekt, objektívna stránka. Na objasnenie a sankcionovanie priestupku musia byť obligatorne naplnené zistené všetky štyri znaky skutkovej podstaty priestupku. V predmetnej priestupkovej veci bol podľa žalovaného presne zistený skutkový stav veci: priestupku sa dopustil obvinený, t.j. (subjekt), ktorý dňa 07.11.2022 v čase okolo 10.35 h. v predajni Mountfield na Nedožerskej ceste v Prievdzi vulgárne nadával poškodenému, že je „kokot“ a má ísť „do piče“ a následne ho fyzicky napadol tak, že ho začal sácať rukami a následne ho nožom z kosačky udel do tváre, ktorý držal v ruke, čím mu podľa lekárskeho posudku spôsobil kontúziu a bolestivosť nosa, pričom mu spôsobil škodu na okuliach vyčíslenú na základe odborného vyjadrenia vo výške 166,50 eur, t.j. úmyselne narušil občianske spolunažívanie drobným ublížením na zdraví a iným hrubým správaním (subjektívna stránka), predmetom ochrany bolo občianske spolunažívanie (objekt), obvinený porušil pravidlá slušného správania a bolo narušené občianske spolunažívanie (objektívna stránka). Žalovaný konštatoval, že spáchanie skutku bolo obvinenému (žalobcovi) preukázané bez akýchkoľvek pochybností. K námietke, že výpovede svedka a poškodeného sú namodelované a vykonštruované tak, aby svedčili v neprospech obvineného, žalovaný uviedol, že svedkovia boli pred podaním svedeckej výpovede riadne poučení podľa § 35 ods. 4 Správneho poriadku a boli poučení aj o následkoch nepravdivej svedeckej výpovede. Žalovaný ich výpovede považuje za pravdivé a hodnoverné, nakoľko opak - nepravdivosť ich výpovedí, preukázaný nebol. K námietke, že obvinený žiadal o poskytnutie videozáznamu z predajne, žalovaný uviedol, že o ústnom pojednávaní súvisiacom s priestupkovým konaním sa v súlade s § 22 ods. 1 Správneho poriadku spisuje zápisnica, ktorá je verejnou listinou a o ktorej platí predpoklad pravdivosti. Medzi obsahové náležitosti každej zápisnice patrí aj to, aké návrhy boli podané. Ak by bol obvinený žiadal o poskytnutie videozáznamu z predajne, toto by bolo zaznamenané v zápisnici. Zo Zápisnice o prejednaní priestupku obvineného zo dňa 12.04.2023 vyplýva, že bol oboznámený s podkladmi pred vydaním rozhodnutia a nenavrhol vykonať ďalšie dokazovanie. Žalovaný poukázal na to, že z výpisu dennej zvodky MsP Prievdza zo dňa 07.11.2022 vyplýva, že hliadka, ktorá bola na mieste incidentu, preverovala skutočnosť, či má predajňa Mountfield kamerový systém a poškodený im uviedol, že v predajni Mountfield kamerový systém nemajú. K námietke týkajúcej sa špekulatívnych zámerov poškodeného vo vzťahu k hodnote poškodených okuliarov, pričom

vyjadrenie o hodnote okuliarov je od iného subjektu, než bol predajca, ktorú výšku škody obvinený považoval za neadekvátnu, žalovaný uviedol, že v rámci objasňovania priestupku MsP Prievidza zabezpečila v zmysle § 60 ods. 1 písm. c) Zákona o priestupkoch vyčíslenie škody na okuliaroch, pričom odborné vyjadrenie zo dňa 15.03.2021 je vypracované I. E. - Optika, Prievidza, odborníkom v danom odbore, ktorý je schopný objektívne uviesť hodnotu veci v čase jej poškodenia. Poukázal na to, že pri určení výšky škody sa vychádza z ceny, za ktorú sa vec v čase a mieste priestupku obvykle predáva alebo z vynaložených nákladov na obstaranie veci. Žalovaný považoval postup stanovenia výšky škody za zákonný. Poukázal tiež na to, že keďže poškodený s výškou škody určenou znalcom v odbornom vyjadrení z 15.03.2023 nesúhlasil, prvostupňový orgán verejnej správy o náhrade spôsobenej škody nerozhodol a odkázal ho s jeho nárokom na náhradu škody na občiansko-právne konanie na príslušný súd v súlade s § 70 ods. 2 Zákona o priestupkoch. Žalovaný napokon uviedol, že preskúmal aj druh a výšku uloženej sankcie so záverom, že prvostupňový orgán verejnej správy riadne rozviedol svoju správnu úvahu, ktorou sa riadil pri určení sankcie podľa § 12 ods. 1 Zákona o priestupkoch. Žalovaný sa stotožnil s názorom prvostupňového orgánu verejnej správy, že skutok obvinený spáchal protiprávnym konaním, ďalej poukázal na okolnosti, za ktorých bol priestupok spáchaný, a to na verejnosti prístupnom mieste - v predajni Mountfield, na spôsob spáchania priestupku a to, že obvinený vulgárne nadával zamestnancovi predajne Mountfield, následne ho aj fyzicky napadol, obvinený konal v emočne vypätej situácii v dôsledku svojej nespokojnosti s vybavením jeho požiadavky na predajni, na následok jeho konania, ktorým konaním spôsobil zranenie bez trvalých následkov a spôsobil škodu na okuliaroch vyčíslenú na základe odborného vyjadrenia vo výške 166,50 eur, ako aj na skutočnosť, že obvinený z priestupku nebol priestupkovo riešený za obdobný priestupok, ale vzhľadom na agresívny verbálny ako aj fyzický útok obvineného ako zákazníka voči zamestnancovi predajne mu bola uložená peňažná sankcia - pokuta vo výške 99,- eur, ktorú žalovaný považuje za dostatočnú tak z preventívneho ako aj z represívneho hľadiska. Uložená sankcia podľa žalovaného zodpovedá miere zavinenia a závažnosti konania obvineného.

Správna žaloba

6. Žalobca podal v zákonom stanovenej lehote správnu žalobu, ktorou sa domáhal, aby správny súd zrušil rozhodnutie žalovaného a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedol, že s rozhodnutím žalovaného sa nestotožňuje, pretože vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov a zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci, keď orgán verejnej správy akcentoval len na dôkazy svedčiace v neprospech žalobcu. Žalobca tvrdil, že nie je možné v takomto konaní bez akýchkoľvek pochybností konštatovať jeho vinu a uvedené považoval za konanie v hrubom rozpore so zásadami správneho trestania. Podľa žalobcu rozhodnutie žalovaného vykazuje znaky nedostatočne zisteného skutkového stavu veci, pričom žalobcu bez akéhokoľvek jednoznačného a jasne preukázaného a podloženého tvrdenia, ktoré by nebolo možné nijakým spôsobom vyvrátiť či riadne overiť, odsúdilo za vinného. Poukázal na „zvláštne“ výpovede jednotlivých svedkov a poškodeného, pričom každá jedna z výpovedí je podľa žalobcu protichodná. Poškodený a svedkovia sa mali nachádzať na jednom a tom istom mieste (jedná sa o spolupracovníkov a kolegov), každý jeden z nich však tvrdil niečo iné o niektorých podstatných skutočnostiach, čo nasvedčuje tomu, že ich výpoveď je namodelovaná a vykonštruovaná tak, aby svedčila v neprospech žalobcu. Tvrdeniu žalobcu má nasvedčovať aj tá skutočnosť, že žiadal o poskytnutie videozáznamu z predajne, v ktorej malo údajne dôjsť k spáchaniu priestupku, ktorý v prípade, ak by bol riadne dodaný, bol by schopný jasne a jednoznačne potvrdiť či vyvrátiť tvrdenie poškodeného a tvrdenie žalobcu, pričom jedine tento dôkaz by mohol žalovanému poslúžiť ako dôveryhodný, relevantný a dostatočne preukazný dôkaz, z ktorého by mohol byť konštatovaný jednoznačný záver. Tvrdenie poškodeného, že údajne predajňa nedisponuje žiadnym videozáznamom považuje žalobca za zvláštne, keďže sa jedná o frekventovanú a širokou verejnosťou navštevovanú predajňu. Žalobca ďalej poukázal na spornú skutočnosť, ktorou sú okuliare, ktoré mali byť údajným protiprávnym konaním žalobcu poškodené, pričom rozporuplné sú tiež vyjadrenia svedka H. a údajného poškodeného k okuliarom, ktoré mal mať poškodený v čase incidentu zavesené na tričku, neskôr vo svojej výpovedi údajný poškodený uviedol, že tieto mal mať zavesené na krku a tieto mu boli následne prinesené kolegami potom, ako umývali podlahu. Žiadny zo svedkov však nepotvrdili skutočnosť, že okuliare boli poškodené žalobcom, túto skutočnosť žalobca popiera a má za to, že okuliare mohli spadnúť pri tom, ako sa poškodený voči žalobcovi nevhodne správal.

Na základe doplnenej zápisnice s poškodeným zo dňa 09.02.2023 žalobca poukázal na špekulatívne zámery poškodeného, nakoľko uviedol, že dioptrické okuliare zakúpil v očnej optike FOCUS, Prievidza za 185,- eur (o čom svedčí doložená kópia pokladničného dokladu z 29.11.2021), avšak odborné vyjadrenie poukazujúce na hodnotu poškodených okuliarov pochádza od úplne iného predajcu (I. E. – Optika, Prievidza), v ktorom sa uvádza, že po amortizácii cena za okuliare predstavuje sumu 166,50 eur. Túto cenu žalobca považuje za neadekvátnu.

7. Žalobca ďalej v správnej žalobe tvrdil, že zo štruktúry rozhodnutia prvostupňového orgánu verejnej správy je možné vidieť nedôvodné a nedostatočné vysporiadanie sa so skutkovým stavom pri tak odlišných a vzájomne si protirečiacich tvrdeniach, pričom žalovaný toto prvostupňové rozhodnutie orgánu verejnej správy potvrdil. Žalobca tvrdil, že sa v tomto konaní jedná o tzv. „tvrdenie proti tvrdeniu“, pričom z protichodných tvrdení, ktoré slúžia ako jediný materiálny dôkaz, nebolo možné, aby žalovaný mohol zákonne a objektívne vyvodiť jednoznačný záver, ktorý by mohol právne obstáť a následne vysloviť záver o vine žalobcu. Z toho podľa žalobcu vyplýva jednoznačný záver, že pri vyhotovovaní rozhodnutia o predmetnom skutkovom stave, žalovaný vychádzal z dvoch možných faktorov, a to zo subjektívneho pohľadu, ktorý si vytvoril na predmetný skutkový stav, prípadne bol tento motivovaný na vydanie rozhodnutia na základe početnejšieho zastúpenia svedkov na strane poškodeného, hoci ich tvrdenia si úplne protirečili, avšak svedčili v prospech poškodeného. Žalovaný sa v prípade dvoch protichodných tvrdení, ktoré nie je podľa žalobcu možné objektívne nijakým spôsobom preukázať, priklonil na stranu poškodeného, ktorý mal v priestupkovom konaní početnejšie zastúpenie, ktoré bolo prezentované účelne so zámerom uvádzať tvrdenia v jasný neprospech žalobcu. Žalobca mal za to, že rozhodnutie žalovaného je nezákonné a nedôvodné, nakoľko povinnosťou žalovaného bolo v prípade dvoch preukázateľne odlišných skutkových tvrdení postupovať na základe všeobecnej zásady trestania in dubio pro reo, kedy v pochybnostiach je potrebné postupovať v prospech obvineného. Žalobca následne uviedol, že ako zákazník dňa 07.11.2022 prišiel do miestnej predajne Mountfield so zámerom zakúpiť si poškodené a opotrebované nástroje, ako aj servis kosačky. Jeho snaha bola zmarená arogantným a nevychovaným správaním sa poškodeného, ktorý mal žalobcu bez akéhokoľvek dôvodu odmietnuť obslužiť a poskytnúť mu služby, pre ktoré navštívil miestnu pobočku predajne. Podľa žalobcu nie je pravdou, že mal akýmkoľvek spôsobom fyzicky napadnúť poškodeného, že ho mal sácať rukami a následne ho udrieť do tváre nožom z kosačky, ktorý mal údajne držať v tom čase v ruke. Podľa žalobcu poškodený uchopil do svojich rúk jeho kosačku (drzým a arogantným spôsobom), s ktorou prišiel do predajne, aby si k nej zakúpil náhradnú súčiastku a následne ju poškodený vyviezol z predajne, čomu chcel žalobca zabrániť, následne sa so žalobcom práve poškodený mal začať pretláčať medzi dverami. Žalobca uviedol, že si len bránil svoj majetok, nakoľko mal obavy, že spôsobom, akým poškodený uchopil jeho kosačku a pokúšal sa túto bez akéhokoľvek opodstatnenia vypratať von z predajne, dôjde k poškodeniu jeho majetku. Mal za to, že správanie žalobcu bolo adekvátne k neprimeranému chovaniu údajného poškodeného, ktorý ho agresívnym spôsobom vyhadzoval zo servisnej predajne, bez úcty k zákazníkovi. Následne mal vonku údajný poškodený žalobcu uchytiť spôsobom, že mu hlavu uchopil do tzv. „zveráka“, pričom kričal na kolegu, aby privolal políciu. Konanie poškodeného žalobca považuje za účelové, v snahe vyvinúť sa z jeho protiprávneho konania. Žalobca poukázal na to, že tvrdenia poškodeného a tvrdenia žalobcu si zjavne odporujú, preto nie je možné objektívne zistiť, ktoré z týchto tvrdení je pravdivé, nakoľko jediný dôkaz (videozáznam), ktorý by mohol poslúžiť k objektívnemu zhodnoteniu skutkového stavu, nie je k dispozícii, nakoľko týmto údajne nikdy nedisponovala prevádzka, v ktorej pracuje poškodený a ďalší svedkovia, čo je podľa žalobcu účelové a nepravdivé tvrdenie. V prípade, ak by žalovaný dbal na zachovávanie základných prvkov právneho demokratického štátu, tento sa mal v pochybnostiach prikloniť k zaužívanej zásade in dubio pro reo a žalobcu neuznať vinným. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6To 5/2015 zo dňa 15.12.2015 a sp. zn. 2Sžo/55/2008. Žalobca uviedol, že „správnu žalobu v sociálnych veciach“ podáva z dôvodov ust. § 191 ods. 1 písm. c), d), e) a f) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“).

Vyjadrenie žalovaného

8. Žalovaný v písomnom vyjadrení k správnej žalobe navrhol, aby správny súd žalobu žalobcu podľa § 190 SSP zamietol. Uviedol, že zotrváva na svojom právnom názore vyjadrenom v rozhodnutí a mal za to, že prvostupňový orgán verejnej správy náležite zistil skutočný stav veci a vyvodil z neho

správny právny záver, v dôsledku čoho žalovaný prvostupňové rozhodnutie potvrdil. K námietke žalobcu, že bol nesprávne a nedostatočne zistený skutkový stav veci žalovaný uviedol, že vina žalobcu v tom, že vulgárne nadával poškodenému a fyzicky ho napadol, pričom mu spôsobil škodu, bola preukázaná svedeckou výpoveďou poškodeného, svedeckou výpoveďou G. H., ambulantným nálezom zo dňa 07.11.2022 a lekárske posudkom zo dňa 08.11.2022. Mal za to, že zo svedeckých výpovedí poškodeného a svedka vyplývalo, že k poškodeniu okuliarov došlo počas toho, ako žalobca poškodeného fyzicky napadol. K žalobcom namietaným rozporom ohľadne toho, kde sa nachádzali okuliare poškodeného (zavesené na krku/tričku) žalovaný uviedol, že z vyjadrení poškodeného vyplýva, že okuliare mal počas incidentu pri sebe a nezrovnalosť v tom, či ich mal zavesené na tričku alebo na krku, nemala žiadny vplyv na preukázanie viny žalobcovi. Žalovaný vychádzal aj z výpisu z úradného záznamu hliadky MsP Prievidza, ktorá preverovala priestupok dňa 07.11.2022, z ktorého vyplýva, že zákazník (neskôr stotožnený ako A. B. - žalobca) sa dožadoval opravy kosačky, ktorá nebola zakúpená v tejto predajni, a preto poškodený odmietol prevziať kosačku s vysvetlením, že opravujú len tovar zakúpený v ich predajni. Toto sa zákazníkovi nepáčilo, bol agresívny a nadával poškodenému, ktorý ho vyzval na opustenie predajne, pričom zákazník sa na poškodeného zahnal rukou, v ktorej držal nôž od kosačky, poškodil mu rám okuliarov a buchol ho nožom do nosa, čím mu spôsobil zranenie. Hliadka videla pri koreni nosa sčervenanie kože a poškodený uviedol, že mu tiekla z nosa krv a že pôjde k lekárovi. Svedecké výpovede i lekárske správy podľa žalovaného jednoznačne preukázali spáchanie skutku žalobcom tak, ako to vyplývalo aj z výpisu z úradného záznamu hliadky MsP Prievidza. K námietke žalobcu, že výpovede svedka a poškodeného sú vykonštruované, pričom sa jednalo o spolupracovníkov a kolegov, žalovaný uviedol, že svedkovia boli pred podaním svedeckej výpovede riadne poučení podľa § 35 ods. 4 Správneho poriadku o povinnosti vypovedať pravdivo a nič nezamľčovať a boli poučení aj o právnych následkoch podania nepravdivej svedeckej výpovede. Žalovaný vychádzal aj z lekárskeho správ a z výpisu z úradného záznamu hliadky MsP Prievidza zo dňa 07.11.2022. Výpovede svedka a poškodeného hodnotil jednotlivo, ako aj v ich vzájomných súvislostiach, považoval ich za pravdivé a hodnoverné, nepravdivosť výpovedí svedkov nebola preukázaná. K tvrdeniu žalobcu, že žiadal poskytnutie videozáznamu z predajne, žalovaný uviedol, že zo zápisnice o ústnom pojednávaní o prejednaní priestupku vyhotovenej podľa § 22 ods. 1 Správneho poriadku nevyplýva, že by bol žalobca žiadal vykonať dokazovanie, resp. že by žiadal o poskytnutie videozáznamu z predajne. Z výpisu z dennej zvodky MsP Prievidza zo dňa 07.11.2022 navyše vyplýva, že táto hliadka, ktorá bola na mieste incidentu, preverovala skutočnosť, či má predajňa Mountfield kamerový systém a poškodený ako vedúci uvedenej predajne im uviedol, že v predajni kamerový systém nemajú. Pokiaľ žalobca namietal špekulatívne zábery poškodeného týkajúce sa poškodenia okuliarov a ich hodnoty žalovaný uviedol, že v rámci objasňovania priestupku MsP Prievidza zabezpečila v zmysle § 60 ods. 1 písm. c) Zákona o priestupkoch vyčíslenie škody na okuliaroch, Odborné vyjadrenie zo dňa 15.03.2021 je vypracované odborníkom v danom odbore, ktorý je schopný objektívne uviesť hodnotu veci v čase jej poškodenia. Žalovaný poukázal na mechanizmus určenia výšky škody a tento postup považoval žalovaný za vecne správny a zákonný. K námietke žalobcu, že prvostupňový orgán verejnej správy sa nedostatočne vysporiadal so skutkovým stavom pri odlišných a vzájomne si protirečiacich tvrdeniach, že sa jednalo o tzv. „tvrdenie proti tvrdeniu“, ktoré nie je možné objektívne preukázať a napriek tomu žalovaný rozhodnutie potvrdil a priklonil sa na stranu poškodeného, žalovaný uviedol, že vo veci vyslovenia viny bolo dostatočne preukázané spáchanie priestupku svedeckými výpoveďami a listinnými dôkazmi (ambulantný nález z traumatológie zo dňa 07.11.2022, lekárske posudok zo dňa 08.11.2022), pričom orgány verejnej správy nehodnotili len výpovede poškodeného a svedka, ale vychádzali aj z výpisu z dennej zvodky MsP Prievidza zo dňa 07.11.2022, z lekárskeho správ, ktoré hodnotili jednotlivo aj v ich vzájomnej súvislosti, a preto nemohlo ísť iba o „tvrdenie proti tvrdeniu“, pri ktorom by mal orgán verejnej správy rozhodnúť v zmysle zásady „in dubio pro reo“ a priestupkové konanie by bolo zastavené. A. J. a A. A. žiadnym spôsobom nespochybnili uvedené zranenie, ani čas jeho vzniku. Žalovaný mal za to, že uvedenými dôkazmi bola vina žalobcu preukázaná nad všetku pochybnosť, v priestupkovej veci bol podľa žalovaného zistený presne a spoľahlivo skutkový stav, ktorý viedol k objasneniu priestupku spáchaného žalobcom. Prvostupňový orgán verejnej správy v priebehu konania pre zistenie skutočného stavu veci podľa žalovaného vykonal všetky dôkazy, ktoré vzhľadom na závažnosť priestupku a okolnosti boli dostupné, ďalšie dokazovanie nebolo navrhnuté. Žalovaný poukázal na ust. § 2 ods. 1 Zákona o priestupkoch a na to, že z formulácie skutkovej podstaty vyplýva, že uvedené konania sú hrubým správaním a majú schopnosť vzhľadom na intenzitu a následok narušiť občianske spolunažívanie. Žalovaný uviedol, že skutková podstata priestupku je charakteristická štyrmi obligatívnymi znakmi: subjekt, subjektívna stránka, objekt, objektívna stránka, pričom v tomto prípade boli naplnené všetky štyri znaky skutkovej podstaty priestupku.

Replika žalobcu

9. Žalobca v replike zotrval na podanej správnej žalobe a mal za to, že žalovaný nedostatočne posúdil a zhodnotil skutkový a právny stav prejednávanej priestupkovej veci. Tvrdenia poškodeného, ktoré žalovaný považuje za smerodajné a postačujúce pre vyvodenie zodpovednosti voči žalobcovi, považuje žalobca za nezodpovedajúce skutkovému stavu i zásadám zdravej logiky, pretože pokiaľ by mal poškodeného udrieť nožom z kosačky do tváre (čo žalobca popiera), nespôsobil by mu začervenanie (nosa), ale oveľa závažnejšie zranenia. Podľa žalobcu sa žalovaný nezaoberal pochybnosťami, na ktoré žalobca upozornil vo svojich vyjadreniach, t.j. na vzájomne nejednotné výpovede poškodeného a svedka a žiadal, aby bolo opätovne vykonané dokazovanie žalovaným za účelom odstránenia rozporov. Ďalej uviedol, že žalovaný prehliadol skutočnosť, že žalobca kontaktoval centrálu spoločnosti Mountfield so sťažnosťou. K tvrdeniu žalovaného, že podľa spísanej zápisnice nepožadoval vykonanie ďalších dôkazov, žalobca uviedol, že tieto žiadal, avšak zápisnica neodzrkadľuje skutočnosť. Žalobca poukázal na to, že z výpovede svedka nevyplýva, že by žalobca zaútočil na poškodeného, tento len potvrdil, že videl, ako sa žalobca bil s jeho vedúcim. Žalovaný teda pri posudzovaní skutkového stavu vychádzal len zo vzájomných protirečiacich si tvrdení, v dôsledku čoho (a aj v dôsledku absencie videozáznamu, ktorý mal žalobca podľa svojho tvrdenia niekoľko krát žiadať predložiť) sa priklonil k tvrdeniu poškodeného. Uviedol, že verziu poškodeného potvrdil jeho kolega, ktorý bol s poškodeným vopred dohodnutý na tom, akým spôsobom bude vypovedať. Žalovaným posudzované dôkazy nezodpovedajú podľa žalobcu skutkovému stavu, na základe ktorého by žalovaný mohol jednoznačne potvrdiť, že žalobca napadol poškodeného a že ho trafil nožom z kosačky do tváre. Na základe výmyslov poškodeného nie je možné vyvodiť záver a uznať žalobcu za vinného. Za absurdné považuje žalobca konštatovanie, že „údajne“ trafil poškodeného nožom od kosačky do tváre, pričom ako dôkaz pripojil ilustračný záber noža s krovinoresu. Aj v prípade, že by sa žalobca skutočne dopustil uvedeného konania, by sa poškodený nezaobišiel iba s tečením krvi z nosa a s poškodením okuliarov, ale vzhľadom na ostrosť noža by vznikli fatálne poranenia. Žalobca poukázal na čl. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“) a na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 6/2018. Vyjadril názor, že v prípade, ak by nebol presvedčený o tom, že jeho tvrdenia sú pravdivé, nikdy by nežiadal o predloženie videozáznamu, pričom o pravdivosti jeho tvrdení má svedčiť aj podaná správna žaloba. Žalobca tvrdil, že z jeho strany nikdy nedošlo ku konaniu, ktoré opisuje poškodený, a to, že ho údajne žalobca napadol a trafil ho nožom od kosačky, a preto postup žalovaného pri posudzovaní skutkového stavu považuje za rozporný so zákonom. Nesprávnym posúdením a zistením skutkového stavu zo strany žalovaného bolo podľa názoru žalobcu zasiahnuté do jeho práv. Navrhol, aby správny súd žalobe vyhovel a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

10. Žalovaný nevyužil právo podať dupliku.

Posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov

11. Správny súd v Banskej Bystrici ako správny súd vecne príslušný podľa § 10 SSP a miestne príslušný podľa § 13 ods. 3 SSP vec prejednal na nariadenom pojednávaní dňa 26. 02.2026, na ktoré boli účastníci konania riadne a včas predvolaní v súlade s § 108 ods. 2 SSP, v neprítomnosti žalovaného, ktorý ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní podaním zo dňa 09.02.2026 a súhlasil s prejednaním a rozhodnutím veci v jeho neprítomnosti. Správny súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, ako aj konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, z dôvodov uplatnených v správnej žalobe a v zmysle § 195 SSP dospel k záveru, že správna žaloba nie je dôvodná.

12. Splnomocnená zástupkyňa žalobcu na pojednávaní zotrvala na správnej žalobe a v podrobnostiach odkázala na jej dôvody. Mala za to, že rozhodnutie žalovaného je nezákonné, pretože nevychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu veci, orgán verejnej správy vyhodnotil vykonané dôkazy nelogicky a akcentoval len dôkazy svedčiace v prospech poškodeného, je výsledkom nesprávneho právneho posúdenia veci, je nepreskúmateľné a žalovaný mal aplikovať zásadu in dubio pro reo. Uviedla, že závery žalovaného sú založené na dvoch protichodných tvrdeniach a na výpovedi svedka, ktorý je

kolegom poškodeného a mohli sa vopred dohodnúť na výpovedi. Tvrdila, že žalobca navrhol vykonať dokazovanie predložením videozáznamu a je nelogické, aby v predajni Mountfield nebol kamerový záznam. Navrhla, aby správny súd rozhodnutie žalovaného zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Žiadala zároveň priznať náhradu trov konania.

13. Žalobca na pojednávaní uviedol, že bol prekvapený, že bolo vydané rozhodnutie, ktorým bol uznaný vinným. Poukázal na to, že zamestnávateľ poškodeného odmietol vec riešiť s odôvodnením, že to už rieši polícia. Žalobca na pojednávaní tvrdil, že skutok sa nestal. V priestupkovom konaní povedal poškodený svoju verziu a žalobca túto verziu poprel. Podľa žalobcu neboli žiadne dôkazy o tom, že by ku skutku došlo tak, ako to tvrdil poškodený. Tiež uviedol, že v priestupkovom konaní nebolo do zápisnice zaznamenané všetko čo hovoril, ani to, že poprel skutok. Žiadal, aby správny súd žalobe vyhovel.

14. Podľa § 2 ods. 1, 2 SSP (1) V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

(2) Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

15. Podľa § 134 ods. 1 SSP správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak.

16. Podľa § 135 ods. 1 SSP na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia alebo vydania rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

17. Podľa § 190 SSP ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

18. Podľa § 194 ods. 1 SSP správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánu verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie.

19. Podľa § 195 SSP správny súd nie je vo veciach správneho trestania viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak

- a) zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci alebo skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu,
- b) ide o skúmanie otázky zániku zodpovednosti za priestupok, uplynutia prekluzívnej lehoty alebo premlčacej lehoty, v ktorej bolo možné vyvodiť zodpovednosť za iný správny delikt alebo za iné podobné protiprávne konanie,
- c) ide o základné zásady trestného konania podľa Trestného poriadku, ktoré je potrebné použiť na správne trestanie,
- d) ide o dodržanie zásady ukladania trestov podľa Trestného zákona, ktoré je potrebné použiť aj na ukladanie sankcií v rámci správneho trestania,
- e) ide o skúmanie, či uložený druh sankcie a jej výška nevybočili z rozsahu správnej úvahy orgánu verejnej správy.

20. Podľa § 2 ods. 1 Zákona o priestupkoch priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihniteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo trestný čin.

21. Podľa § 11 ods. 1, 2 Zákona o priestupkoch (1) Za priestupok možno uložiť tieto sankcie:

- a) pokarhanie,
- b) pokutu,
- c) zákaz činnosti,
- d) prepadnutie veci.

(2) Sankciu možno uložiť samostatne alebo s inou sankciou; pokarhanie nemožno uložiť spolu s pokutou.

22. Podľa § 12 ods. 1 Zákona o priestupkoch pri určení druhu sankcie a jej výmery sa prihliadne na závažnosť priestupku, najmä na spôsob jeho spáchania a na jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, na mieru zavinenia, na pohnútky a na osobu páchatela, ako aj na to, či a akým spôsobom bol za ten istý skutok postihnutý v kárnom alebo disciplinárnom konaní.

23. Podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zákona o priestupkoch priestupku sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

24. Podľa § 49 ods. 2 Zákona o priestupkoch (v znení platnom a účinnom v čase spáchania skutku) za priestupok podľa odseku 1 písm. a) možno uložiť pokutu do 33 eur, za priestupok podľa odseku 1 písm. b) až d) a písm. g) pokutu do 99 eur, za priestupok podľa odseku 1 písm. e) pokutu do 200 eur a za priestupok podľa odseku 1 písm. f) pokutu do 331 eur.

25. Podľa § 51 Zákona o priestupkoch ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

26. Podľa § 67 ods. 1, 2, 3 Zákona o priestupkoch (1) Priestupky sa prejednávajú z úradnej povinnosti, ak nejde o priestupky, ktoré sa prejednávajú len na návrh (k § 68 ods. 1).

(2) Podkladom na začatie konania o priestupku je správa o výsledku objasňovania priestupku, oznámenie štátneho orgánu obce, organizácie alebo občana o priestupku, poznatok z vlastnej činnosti správneho orgánu alebo postúpenie veci orgánom činným v trestnom konaní.

(3) Ak správny orgán vec neodloží, ani nezistí dôvod pre postúpenie veci inému orgánu, začne konanie o priestupku bezodkladne, najneskôr do 30 dní.

27. Podľa § 73 ods. 1, 2 Zákona o priestupkoch (1) Občan je obvinený z priestupku, len čo správny orgán vykonal voči nemu prvý procesný úkon. Na takého občana sa hľadí ako na nevinného, kým jeho vina nebola vyslovená právoplatným rozhodnutím.

(2) Obvinený z priestupku má právo vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu, a k dôkazom o nich, uplatňovať skutočnosti a dôkazy na svoju obhajobu, podávať návrhy a opravné prostriedky. K výpovedi ani k priznaniu ho nemožno donucovať.

28. Podľa § 74 ods. 1 Zákona o priestupkoch o priestupku koná správny orgán v prvom stupni ústne pojednávanie.

29. Podľa § 77 Zákona o priestupkoch výrok rozhodnutia o priestupku, ktorým je obvinený z priestupku uznaný vinným, musí obsahovať tiež popis skutku s označením miesta a času spáchania priestupku, vyslovenie viny, druh a výšku sankcie, prípadne rozhodnutie o upustení od uloženia sankcie (§ 11 ods. 3), o započítaní času do času zákazu činnosti (§ 14 ods. 2), o uložení ochranného opatrenia (§ 16), o nároku na náhradu škody (§ 70 ods. 2) a o trovách konania (§ 79 ods. 1).

30. Podľa § 18 ods. 2 Správneho poriadku konanie je začaté dňom, keď podanie účastníka konania došlo správneho orgánu príslušnému vo veci rozhodnúť. Pokiaľ sa konanie začína na podnet správneho orgánu, je konanie začaté dňom, keď tento orgán urobil voči účastníkovi konania prvý úkon.

31. Podľa § 22 ods. 1, 2, 3 Správneho poriadku (1) O ústnych podaniach a dôležitých úkonoch v konaní, najmä o vykonaných dôkazoch, o vyjadreniach účastníkov konania, o ústnom pojednávaní a o hlasovaní správny orgán spíše zápisnicu.

(2) Zo zápisnice musí byť najmä zrejmé, kto, kde a kedy konanie uskutočňoval, predmet konania, ktoré osoby sa na ňom zúčastnili, ako konanie prebiehalo, aké návrhy boli podané a aké opatrenia sa prijali; v zápisnici o hlasovaní sa uvedie aj výrok rozhodnutia a výsledok hlasovania.

(3) Zápisnicu podpisujú po prečítaní všetky osoby, ktoré sa na konaní zúčastnili, a zamestnanec (člen) správneho orgánu uskutočňujúceho konanie, zápisnicu o hlasovaní všetci prítomní členovia správneho orgánu. Odopretie podpisu, dôvody tohto odopretia a námietky proti obsahu zápisnice sa v nej zaznamenávajú.

32. Podľa § 32 ods. 1, 2 Správneho poriadku (1) Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

(2) Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

33. Podľa § 33 ods. 1, 2 Správneho poriadku (1) Účastník konania a zúčastnená osoba má právo navrhovať dôkazy a ich doplnenie a klásť svedkom a znalcom otázku pri ústnom pojednávaní a miestnej ohliadke.

(2) Správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

34. Podľa § 34 ods. 1, 2, 3, 4, 5 Správneho poriadku (1) Na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

(2) Dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka.

(3) Účastník konania je povinný navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe.

(4) Vykonávanie dôkazov patrí správne orgánu.

(5) Správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

35. Podľa § 35 ods. 1, 4 Správneho poriadku (1) Každý je povinný vypovedať ako svedok; musí vypovedať pravdivo a nesmie nič zamlčať.

(4) Správny orgán poučí svedka pred výsluchom o možnosti odoprieť výpoveď, o jeho povinnosti vypovedať pravdivo a nič nezamlčovať a o právnych následkoch nepravdivej alebo neúplnej výpovede.

36. Podľa § 46 Správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

37. Podľa § 47 ods. 1, 3 Správneho poriadku (1) Rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

(3) V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych pre podpisov, na základe, ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

38. Správny súd preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím orgánu verejnej správy prvého stupňa a postup, ktorý ich vydaniu predchádzal, pričom rozsah prieskumu bol stanovený dôvodmi nezákonnosti uplatnenými v správnej žalobe a ustanovením § 195 SSP, keďže ide o správnu žalobu vo veciach správneho trestania. Správne súdnictvo je ovládané dispozičnou zásadou, čo znamená, že určenie rozsahu prieskumu správneho súdu patrí žalobcovi (§ 134 ods. 1 SSP). Správny súd je viazaný jednak rozsahom a jednak dôvodmi nezákonnosti, ktoré boli v žalobe uplatnené, pričom žalobca môže rozšíriť správnu žalobu alebo doplniť správnu žalobu o ďalší žalobný návrh alebo o ďalšie žalobné body len v lehote ustanovenej na podanie žaloby (t.j. v lehote dvoch mesiacov od oznámenia rozhodnutia orgánu verejnej správy, proti ktorému žaloba smeruje). Žalobca musí v zákonom stanovenej lehote uviesť dôvody, z ktorých musí byť zrejmé, z akých konkrétnych skutkových a právnych dôvodov považuje napadnuté výroky rozhodnutia za nezákonné (žalobné body), a to v zmysle § 182 ods. 1 písm. e) SSP. Výnimkou z tejto zásady je správna žaloba vo veciach správneho trestania, kde v zmysle § 195 SSP správny súd nie je vo veciach správneho trestania viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby v prípadoch vymedzených písm. a) až e) daného ustanovenia. Správny súd aj v prípade správnej žaloby vo veciach správneho trestania podľa § 197 SSP vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, pričom môže doplniť dokazovanie vykonané orgánom verejnej správy, a to aj na návrh účastníka konania, ktorým však nie je viazaný.

39. Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného, ktorým potvrdil rozhodnutie prvostupňového orgánu verejnej správy, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zákona o priestupkoch, ktorého sa dopustil tým, že dňa 07.11.2022 v čase okolo 10:35 h. v predajni Mountfield na Nedožerskej ceste v Prievidzi vulgárne nadával E. F., nar. XXXX, slovami, že je „kokot“ a má ísť „do piče“ a následne ho fyzicky napadol tak, že ho začal sácať rukami a následne ho nožom z kosačky udrel do tváre, ktorý držal v ruke, čím mu podľa lekárskeho posudku spôsobil kontúziu a bolestivosť nosa, pričom mu spôsobil škodu na okuliaroch vyčíslenú na základe odborného vyjadrenia vo výške 166,50 eur, teda úmyselne narušil občianske spolunažívanie drobným ublížením na zdraví a iným hrubým správaním. Žalobcovi bola podľa § 11 ods. 1 písm. b) v spojení § 49 ods. 2 Zákona o priestupkoch za spáchaný priestupok uložená pokuta vo výške 99,- eur a bola mu uložená povinnosť uhradiť štátu trovy konania spojené s prejednávaním priestupku vo výške 16,- eur. O náhrade škody nebolo rozhodnuté a poškodený bol v zmysle § 70 ods. 2 Zákona o priestupkoch so svojím nárokom na náhradu škody odkázaný na občiansko-právne konanie na príslušný súd.

40. Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 Zákona o priestupkoch je priestupkom zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin. Skutková podstata priestupku je charakteristická štyrmi obligatívnymi znakmi: subjekt, subjektívna stránka, objekt, objektívna stránka. Subjektom je páchatel' priestupku; subjektom môže byť len fyzická osoba. Podmienkou je deliktuálna spôsobilosť osoby, teda spôsobilosť naplniť svojím konaním všetky znaky skutkovej podstaty priestupku (vek 15 rokov, neexistencia dôvodov vylučujúcich nepríčetnosť); subjektívna stránka predstavuje zavinenie; zavinenie môže byť úmyselné alebo z nebanlivosti; na zodpovednosť za priestupok stačí zavinenie hoci len z nebanlivosti, ak zákon nevyžaduje výslovne úmysel; objektom sú vybrané spoločenské vzťahy, ktoré sú chránené zákonom a proti ktorým konanie smeruje; objektívna stránka je daná konaním (komisívnym, omisívnym), následkom a príčinnou súvislosťou medzi konaním a následkom (kauzálny nexus); fakultatívnymi znakmi objektívnej stránky sú čas a miesto konania. Sankciou je pokarhanie, pokuta, zákaz činnosti a prepadnutie veci (§ 11 ods. 1 Zákona o priestupkoch). Pri určení druhu sankcie a jej výmery sa prihliadne na závažnosť priestupku, najmä na spôsob jeho spáchania a na jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, na mieru zavinenia, na pohnútky a na osobu páchatela, ako aj na to, či a akým spôsobom bol za ten istý skutok postihnutý v kárnom alebo disciplinárnom konaní (§ 12 ods. 1 Zákona o priestupkoch).

41. Skutková podstata priestupku proti občianskemu spolunažívaniu je zakotvená v ustanovení § 49 Zákona o priestupkoch. Správny súd sa zaoberal skutkovou podstatou priestupku podľa ustanovenia § 49 ods. 1 písm. d) Zákona o priestupkoch, pretože sa vzťahuje na prejednávanú vec. Podľa citovaného ustanovenia sa priestupku dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním. Za takýto priestupok je možné uložiť pokutu do 99,- eur (§ 49 ods. 2 Zákona o priestupkoch). Subjektom priestupku podľa citovaného ustanovenia môže byť každá osoba. Subjektívnou stránkou tohto priestupku je úmyselné zavinené konanie, ktoré sa prejavuje vo vyhrázaní sa ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním. Objektom, t.j. chráneným spoločenským vzťahom, je občianske spolunažívanie. Objektívnu stránku tvorí konanie subjektu, narušenie občianskeho spolunažívania ako následku a príčinná súvislosť medzi konaním a následkom, t.j. že konanie priestupcu viedlo k narušeniu občianskeho spolunažívania. Na objasnenie a sankcionovanie priestupku musia byť obligatórne naplnené a zistené všetky štyri znaky skutkovej podstaty priestupku - subjekt, subjektívna stránka, objekt, objektívna stránka (kumulatívne). V prípade, že by čo i len jeden znak skutkovej podstaty nebol objasnený, nemožno hovoriť o priestupku. Ak pri niektorej časti skutkovej podstaty existujú pochybnosti o jej existencii a nebola preukázaná nado všetku pochybnosť, uplatní sa zásada in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obvineného). V preskúmvanej veci bol podľa názoru správneho súdu presne a nado všetku pochybnosť zistený skutkový stav, ktorý viedol k objasneniu priestupku a jeho skutkovej podstaty: priestupku sa dopustil žalobca (subjekt), žalobca dňa 07.11.2022 v čase okolo 10:35 h. v predajni Mountfield na Nedožerskej ceste v Prievidzi vulgárne nadával poškodenému (E. F.), že je „kokot“ a má ísť „do piče“ a následne ho fyzicky napadol tak, že ho začal sácať rukami a následne ho nožom z kosačky udrel do tváre, ktorý držal v ruke, čím mu podľa lekárskeho posudku spôsobil kontúziu a bolestivosť nosa, t.j. úmyselne narušil občianske spolunažívanie drobným ublížením na zdraví [za drobné ublíženie na zdraví sa podľa

ustálenej judikatúry (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10Sžo/77/2016) považuje spôsobenie drobných podliatín, odrenín, prechodné bolesti alebo nevoľnosť, nepatrné ranky a pod.] a iným hrubým správaním (za iné hrubé správanie sa považujú aj vulgárne nadávky, resp. vulgárne vyjadrovanie - verbálne nadávky) (subjektívna stránka), predmetom ochrany bolo občianske spolunažívanie (objekt) a konaním žalobcu bolo narušené občianske spolunažívanie (objektívna stránka). Správny súd konštatuje, že v preskúmanom prípade boli naplnené a zistené všetky štyri znaky skutkovej podstaty priestupku podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zákona o priestupkoch kumulatívne, a teda bol nado všetku pochybnosť zistený skutkový stav, ktorý viedol k objasneniu priestupku a predmetnej skutkovej podstaty. Správny súd preto dospel k záveru, že skutkový stav bol orgánom verejnej správy zistený spoľahlivo na to, aby bolo možné konštatovať, že žalobca sa dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu vo vzťahu ku skutočnostiam, za ktoré bol žalobca uznaný vinným, tieto boli zistené nado všetku pochybnosť, a preto nebol dôvod aplikovať zásadu in dubio pro reo. Vulgárne nadávky (hrubé správanie) žalobcu smerujúce voči poškodenému boli preukázané svedeckou výpoveďou poškodeného (E. F.), ako aj svedka (G. H.), ktorí konzistentne a bez rozporov (od začiatku preverovania - objasňovania priestupku) uvádzali, že žalobca vulgárne nadával žalobcovi konkrétnymi slovami (špecifikovanými vo výroku prvostupňového rozhodnutia orgánu verejnej správy), ktorá skutočnosť vyplýva aj zo záznamu o objasňovaní priestupku, zo svedeckých výpovedí poškodeného a svedka na pojednávaní dňa 12.04.2023, ako aj zo zápisnice o podaní vysvetlenia na MsP v Prievidzi. Napokon, použitie vulgárnych nadávok zo strany žalobcu voči poškodenému žalobca ani počas objasňovania priestupku, ani v priestupkovom konaní, ani v správnej žalobe a ani na pojednávaní, nepoprel. Drobné ublíženie na zdraví poškodeného bolo preukázané svedeckou výpoveďou poškodeného a svedka, ktorí konzistentne a bez rozporov (od začiatku preverovania - objasňovania priestupku) uvádzali, že žalobca pri fyzickom útoku udrel poškodeného do tváre nožom z kosačky, ktorý mal v ruke, čím mu spôsobil drobné poranenie nosa (Zápisnica z podania vysvetlenia poškodeného zo dňa 11.11.2022, Zápisnica z podania vysvetlenia svedka G. H. zo dňa 16.11.2022, zápisnica o prejednávaní priestupku zo dňa 12.04.2023), ako aj obsahom Výpisu z úradného záznamu hliadky MsP Prievidza, ktorá preverovala priestupok na mieste dňa 07.11.2022, obsahom Správy o výsledku objasňovania priestupku MsP Prievidza zo dňa 07.12.2022, ambulantným nálezom zo dňa 07.11.2022 z vyšetrenia poškodeného v Nemocnici s poliklinikou Prievidza, so sídlom v Bojniciach, UP traumatológia, vystaveným A. A. J. a lekárskeho posudkom zo dňa 08.11.2022 vystaveným všeobecným lekárom A. C. A.. Orgány verejnej správy vyhodnotili vyššie uvedené dôkazy jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach, v súlade s ich obsahom i v súlade so zásadami logického uvažovania. Žalobca tieto dôkazy relevantne nespochybnil.

42. Žalobca v správnej žalobe navrhol zrušiť rozhodnutie žalovaného z dôvodov uvedených v § 191 ods. 1 písm. e), d), e) a f) SSP. Pokiaľ žalobca v správnej žalobe namietal, že rozhodnutie žalovaného vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, že je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov a že skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia žalovaného, je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu, správny súd nemohol na základe takto všeobecne formulovaných námietok vykonať súdny prieskum napadnutého rozhodnutia žalovaného. Nepostačuje len všeobecne tvrdiť (s odkazom na dôvody zrušenia rozsudku uvedené v § 191 ods. 1 písm. c), d) a f) SSP), že žalovaný vec nesprávne právne posúdil, že jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné a že skutkový stav nemá oporu v administratívnom spise alebo je s ním v rozpore, bez toho, aby žalobca zrozumiteľne uviedol, čím konkrétne malo dôjsť k nesprávne právne posúdeniu veci žalovaným, ktoré konkrétne skutočnosti podstatné pre posúdenie veci žalovaným vo svojom rozhodnutí neuviedol, prípadne uviedol nezrozumiteľne alebo s ktorou námietkou žalobcu sa žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia nezaoberal, prípadne bez toho, aby uviedol, s ktorým konkrétnym dôkazom alebo listinou nachádzajúcou sa v administratívnom spise je zistený skutkový stav v rozpore alebo v ňom nemá oporu, a aký to má vplyv na práva a právom chránené záujmy žalobcu. Samotné neosvojenie si argumentácie žalobcu žalovaným nemožno považovať za vadu rozhodnutia žalovaného, pokiaľ žalobca bez konkrétnej argumentácie len vyjadril nesúhlas so závermi žalovaného, resp. s jeho postupom. Podľa § 182 ods. 1 písm. e) SSP musí žalobca v správnej žalobe okrem všeobecných náležitostí podania uviesť dôvody žaloby, z ktorých musí byť zrejmé, z akých konkrétnych skutkových a právnych dôvodov žalobca považuje rozhodnutie žalovaného (vrátane výroku rozhodnutia) za nezákonné. Je preto povinnosťou žalobcu vymedziť dôvody správnej žaloby dostatočne konkrétne tak, aby správny súd mohol vykonať súdny prieskum napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy. Z formulácie žalobných bodov musí byť pre správny súd jasné a zrozumiteľné, aké argumenty žalobca uvádza na podporu svojich tvrdení o nezákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej

správy. Správny súd nie je oprávnený dôvody nezákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného namiesto žalobcu vyhľadávať a dopĺňať podľa zistení z administratívneho spisu, resp. všeobecne uplatnené dôvody nezákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného sám konkretizovať na daný prípad a rovnako nemôže vychádzať pri súdnom prieskume rozhodnutia a postupu orgánu verejnej správy ani z domniek o obsahu žalobných námietok žalobcu.

43. Žalobca v správnej žalobe ďalej namieta, že zistenie skutkového stavu žalovaným bolo nedostatočné na riadne posúdenie veci, keď podľa žalobcu žalovaný akcentoval len dôkazy svedčiace v neprospech žalobcu a mal za to, že nie je možné bez akýchkoľvek pochybností konštatovať jeho vinu a žalovaný mal postupovať v zmysle zásady in dubio pro reo. Pokiaľ žalobca v rámci námietky nedostatočne zisteného skutkového stavu uviedol, že nesúhlasí s vydaným rozhodnutím a nestotožňuje sa s tým, že bol uznaný vinným, takéto tvrdenie predstavuje len vyjadrenie nesúhlasu s rozhodnutím žalovaného, čo nepostačuje na prijatie záveru o jeho nezákonnosti. Pokiaľ žalobca poukázal na „zvláštne“ výpovede „jednotlivých svedkov a poškodeného“, ktoré boli podľa žalobcu „protichodné“ o „niektorých podstatných skutočnostiach“ a považoval ich za „namodelované a vykonštruované tak, aby svedčili v neprospech žalobcu“, takéto všeobecné a nekonkrétne tvrdenia predstavujú len vlastné hodnotenie týchto výpovedí žalobcom. Žalobca neoznačil (ani nepredložil) žiadne dôkazy o „vykonštruovaných výpovediach svedkov“ (jedná sa o výpoveď svedka a poškodeného, poznámka správneho súdu). K poukazu žalobcu na to, že svedok a poškodený boli kolegovia a „namodelovali“ svoje výpovede v neprospech žalobcu, pričom žalovaný sa týmto nezaoberal, správny súd uvádza, že z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že poškodený (E. F.) i svedok (G. H.) vypovedali vo vzťahu k okolnostiam incidentu zhodne a konzistentne, o čom svedčí výpis z Dennej zvodky MsP Prievidza zo dňa 07.11.2022, výpis z úradného záznamu hliadky MsP zo dňa 07.11.2022, Zápisnica z podania vysvetlenia E. F. (poškodený) zo dňa 11.11.2022 a Zápisnica z podania vysvetlenia G. H. (svedok) zo dňa 16.11.2022, ktoré sú súčasťou Protokolu o objasňovaní priestupku zo dňa 07.12.2022, ako aj obsah Zápisnice o prejednaní priestupku zo dňa 12.04.2023, súčasťou ktorej je výpoveď E. F. (v postavení poškodeného - svedka) aj G. H. (svedka), pričom svedkovia boli preukázateľne poučení o povinnosti vypovedať pravdivo podľa § 35 ods. 1 Správneho poriadku, ako aj o následkoch nepravdivej výpovede podľa § 21 ods. 1 písm. f) Zákona o priestupkoch. Správny súd vo výpovediach svedkov k otázke použitia vulgárnych nadávok žalobcom smerom k poškodenému ani k drobnému ublíženiu na zdraví poškodeného nezistil rozpory. Nemá oporu v odôvodnení rozhodnutia žalovaného ani tvrdenie žalobcu, že žalovaný sa s uvedenou námietkou týkajúcou sa výpovede svedkov nezaoberal, pretože na str. 10 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovaný uviedol dôvody, pre ktoré výpovede svedkov považoval za pravdivé a hodnoverné. Výpovede svedkov vyhodnotil žalovaný v súlade s ich obsahom i v súlade so zásadami logického uvažovania, a to aj jednotlivo, aj vo vzájomných súvislostiach s ostatnými vykonanými dôkazmi (o. i. lekárskou správou z traumatológie zo dňa 07.11.2022 a lekársym posudkom všeobecného lekára zo dňa 08.11.2022).

44. Pokiaľ žalobca poukázal na rozpory vo vyjadreniach poškodeného E. F. a svedka G. H. týkajúce sa umiestnenia okuliarov, ktoré pri incidente mali byť poškodené žalobcom (ktorú skutočnosť žalobca popieral), správny súd uvádza, že uvedená námietka nemá žiadny právny význam vo vzťahu k preskúmanému rozhodnutiu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie prvostupňového orgánu verejnej správy a ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zákona o priestupkoch (žalobca svojím konaním narušil občianske spolunažívanie drobným ublížením na zdraví a iným hrubým správaním-vulgárnymi nadávkami). Žalobca nebol uznaný vinným zo spáchania priestupku podľa § 50 ods. 1 Zákona o priestupkoch (priestupky proti majetku), preto jeho námietky ohľadne ním tvrdných rozporov ohľadne umiestnenia okuliarov, ani tvrdenie, že nepoškodil žalobcovi okuliare, nemajú žiadny vplyv na zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného. Obdobne námietky týkajúce sa hodnoty poškodených okuliarov (vrátane spôsobu, akým bola hodnota poškodených okuliarov stanovená) nemajú žiadny vplyv na zákonnosť preskúmaného rozhodnutia, pretože preskúmaným rozhodnutím nebolo rozhodnuté o povinnosti žalobcu nahradiť poškodenému škodu a tento bol vo výroku prvostupňového rozhodnutia orgánu verejnej správy odkázaný s nárokom na náhradu škody na občiansko-právne konanie podľa § 70 ods. 2 Zákona o priestupkoch na príslušný súd. Žalobca v správnej žalobe ďalej tvrdil, že žiadal o poskytnutie videozáznamu z predajne, kde malo dôjsť k spáchaniu priestupku, ktorý by podľa žalobcu ako jediný dôkaz mohol potvrdiť alebo vyvrátiť tvrdenia poškodeného a žalobcu o priebehu incidentu. Správny súd (zhodne so žalovaným) poukazuje na to, že z administratívneho spisu nevyplýva, že by žalobca či už v štádiu objasňovania priestupku alebo v štádiu priestupkového konania navrhol, aby orgán

verejnej správy objasňujúci, resp. prejednávajúci priestupok zabezpečil poskytnutie videozáznamu z predajne Mountfield. Tvrdenie žalobcu, že uvedený návrh žalobcu prvostupňový orgán verejnej správy nezaznamenal do zápisnice počas priestupkového konania, žalobca nepreukázal a zo zápisnice o prejednaní priestupku jednak nevyplýva, že by žalobca takýto návrh podal a jednak žalobca do zápisnice neuviedol ani žiadne námietky voči jej obsahu. Žalobca nenavrhol vykonať dokazovanie videozáznamom ani v odvolaní proti prvému prvostupňovému rozhodnutiu orgánu verejnej správy (ako to uviedla na pojednávaní právna zástupkyňa žalobcu), pričom správny súd zistil, že až v druhom odvolaní (proti vydanému prvostupňovému rozhodnutiu orgánu verejnej správy zo dňa 17.10.2023) žalobca len konštatoval, že ak by bol k dispozícii videozáznam, mohlo by byť objektívne zistené, ako incident prebiehal, čo nie je možné považovať za návrh na vykonanie dokazovania. K tomuto tvrdeniu sa vyjadril žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia s tým, že podľa zistenia hliadky MsP Prievidza zo dňa 07.11.2022 sa kamerový systém v predajni Mountfield v čase incidentu nenachádzal. Pre úplnosť správny súd uvádza, že pokiaľ žalobca na pojednávaní tvrdil, že neskôr bol v predmetnej predajni a videl, že majú kamerový systém, toto tvrdenie jednak nekonkretizoval (napríklad uvedením dátumu, kedy presne bol v predmetnej predajni) a jednak k tomuto tvrdeniu ani neoznačil, ani nepredložil žiadny dôkaz. Polemika žalobcu o tom, či v takom type predajne mal alebo nemal byť kamerový systém, je irelevantná. Napokon ani podanie návrhu na predloženie videozáznamu žalobcom (čo v tomto prípade nebolo preukázané) by nepredstavovalo samé osebe dôkaz, že žalobca sa nedopustil priestupku tak, ako bolo zistené orgánom verejnej správy. Takýmto dôkazom nie je ani podanie správnej žaloby. Tvrdenie žalobcu, že keby udrel poškodeného nožom z kosačky (čo popieral), bol by mu spôsobil vážnejšie, resp. fatálne zranenie, nie je rovnako spôsobilé spochybniť zistenia orgánu verejnej správy o drobnom ublížení na zdraví poškodeného (kontúzia a bolestivosť nosa), pretože v konaní ani poškodený ani svedok netvrdili, že žalobca udrel poškodeného ostrou časťou (čepelou) noža z kosačky, takéto tvrdenie neuviedli ani orgány objasňujúce, resp. prejednávajúce priestupok. Žalobca napokon nijako nespochybnil obsah lekárskeho správ predložených v konaní, z obsahu ktorých vyplýva, že tieto lekárske správy nespochybnili, že taký typ zranenia nosa u poškodeného, ako bol v lekárskeho správach zdokumentovaný, by nemohol byť spôsobený takým spôsobom, ako uviedol poškodený (úder do tváre nožom z kosačky, ktorý mal žalobca v ruke).

45. K tvrdeniu žalobcu, že v tomto konaní ide o „tvrdenie proti tvrdeniu“, pričom žalovaný rozhodol „na základe početnejšieho zastúpenia svedkov na strane poškodeného“, správny súd uvádza, že takéto tvrdenia predstavujú len prezentovanie názoru žalobcu na postup žalovaného a nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom žalobca konkrétne a relevantne neuviedol, v čom sa žalovaný mylí pri vyhodnotení jednotlivých dôkazov, na základe ktorých považoval žalovaný (a aj správny súd) zistený skutkový stav za dostatočný pre vyvodenie záveru o spáchaní priestupku žalobcom, a to bez pochybností. Správny súd poukazuje na to, že žalobca opomína, že skutkové zistenia, z ktorých vychádzal žalovaný (i prvostupňový orgán verejnej správy), vyplývajú z dokazovania vykonaného nielen svedeckými výpoveďami poškodeného a svedka, ale podkladom na vydanie rozhodnutia boli aj listinné dôkazy vyhotovené tak orgánom oprávneným objasňovať priestupok (Mestská polícia Prievidza), ako aj listinné dôkazy predložené poškodeným (ambulantná lekárska správa z ošetrenia poškodeného na urgentnom príjme Nemocnice s poliklinikou v Bojniciach bezprostredne po incidente dňa 07.11.2022, resp. lekársky posudok všeobecného lekára poškodeného vyhotovený dňa 08.11.2022, v ktorých je uvedené, ako k poškodeniu zdravia došlo a aké sú následky), ktoré dôkazy boli vyhodnotené jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach v súlade s § 34 ods. 5 Správneho poriadku, ako aj v súlade s ich obsahom a so zásadami logického uvažovania.

46. Pokiaľ žalobca v správnej žalobe opísal svoju verziu priebehu jeho návštevy predajne Mountfield dňa 07.11.2022, správny súd poukazuje na to, že okolnosti, za ktorých malo dôjsť ku konfliktu žalobcu s E. F., žalobca opísal nielen v rozpore s tvrdeniami poškodeného a svedka (vyplývajúcimi z obsahu ich výpovedí, ktoré boli konzistentné a nemenné počas objasňovania priestupku i počas priestupkového konania, pozn. správneho súdu), ale tieto boli opísané odlišne aj od predchádzajúcich výpovedí samotného žalobcu. Len pre úplnosť správny súd upriamuje pozornosť na to, že žalobca na mieste incidentu nevyčkal na hliadku mestskej polície (hoci bol oboznámený s tým, že hliadka bola privolaná), následne do Zápisnice z podania vysvetlenia na Mestskej polícii v Prievidzi dňa 30.11.2022 uviedol, že „k incidentu sa odmieta vyjadriť“ a zápisnicu odmietol podpísať, v priestupkovom konaní do Zápisnice o prejednávaní priestupku zo dňa 12.04.2023 vo svojej výpovedi uviedol, že do „predajne prišiel kvôli servisu a nákupu opotrebovaných a poškodených nástrojov“, konkrétne uviedol, že „si chcel kúpiť kotúč na krovinoz a zamestnanec predajne (poškodený) mu mal odmietnuť opravu i kúpu

s odôvodnením, že to nebolo zakúpené v ich predajni“. Na otázku, či došlo k verbálnemu alebo fyzickému napadnutiu medzi žalobcom a pracovníkom predajne, žalobca uviedol, že „je to príliš dlhá doba na to, aby si pamätal, k čomu tam konkrétne došlo“. Správny súd pritom nespochybňuje, že je právom, nie však povinnosťou žalobcu vyjadrovať sa k preskúmvanej veci, resp. priznať sa, či poprieť spáchanie priestupku alebo vypovedať iným spôsobom, poprípade nevyjadrovať sa vôbec (t. j. mlčať). Toto právo môže ostať i nevyužitú, ako v preskúmvanom prípade, keď pri podaní vysvetlenia sa žalobca odmietol vyjadriť, využíjúc svoje právo dané mu zákonom a na ústnom pojednávaní uviedol, že s odstupom času si už nepamätá, či došlo k verbálnemu alebo fyzickému napadnutiu medzi žalobcom a pracovníkom predajne - poškodeným. Na druhej strane však má žalobca právo uplatňovať skutočnosti a dôkazy na svoju obhajobu, ako aj podávať návrhy. Tieto práva si však žalobca pri objasňovaní priestupku neuplatnil, resp. uplatnil si ich v obmedzenej miere, a preto nemožno pričítať orgánom objasňujúcim priestupok tento postup obvineného (žalobcu) v ich neprospech. V odvolaní proti prvému prvostupňovému rozhodnutiu (odvolanie zo dňa 10.05.2023) však už žalobca pripustil, že „poškodený uchopil do rúk jeho kosačku, s ktorou prišiel do predajne za účelom zakúpenia náhradnej súčiastky“, pričom „poškodený mal kosačku vyviezť z predajne“ a žalobca si len „bránil svoj majetok pred poškodením“. Žalobca súčasne v odvolaní poprel, že by fyzicky napadol E. F. (použitie vulgárnych nadávok žalobca nespochybnil, pozn. správneho súdu), naopak, tvrdil, že E. F. ho „vyhodil agresívnym spôsobom z predajne“, pričom pripustil, že došlo k fyzickému napadnutiu, avšak zo strany E. F. voči žalobcovi. Na preukázanie svojich tvrdení o priebehu incidentu žalobca neprodukoval žiadne dôkazy a tak, ako už bolo uvedené, nevyužil možnosť objasniť priebeh incidentu na mieste dňa 07.11.2022, resp. ani bezprostredne po incidente (dňa 30.11.2022 odmietol podať vysvetlenie), v priestupkovom konaní vo výpovedi uviedol, že si nepamätá pre odstup času, k čomu v predajni došlo, pričom uviedol odlišný dôvod, pre ktorý prišiel do predajne, než ho uviedol neskôr (v odvolaniach a v správnej žalobe). Uvedené skutočnosti podľa správneho súdu nasvedčujú tomu, že zo strany žalobcu ide o účelovú obranu, pretože žalobca mal počas objasňovania priestupku, resp. v priestupkovom konaní niekoľko možností vyjadriť sa ku skutkovému stavu, čo nevyužil a jeho výpovede správny súd považuje za nekonzistentné. Správny súd tak vyhodnotil skutkový stav ako dostatočne zistený pre vyvodenie záveru, že žalobca sa svojím konaním [presne opísaným vo výroku prvostupňového rozhodnutia orgánu verejnej správy, ktorý výrok spĺňa náležitosti požadované na výrok rozhodnutia trestného charakteru (popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, prípadne s uvedením iných skutočností, ktoré sú potrebné na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným)] dopustil konania, ktoré napĺňa všetky znaky skutkovej podstaty priestupku proti občianskemu spolunažívaniu v zmysle § 49 ods. 1 písm. d) Zákona o priestupkoch, pričom skutkový stav na vyvodenie priestupkovej zodpovednosti žalobcu bol podľa názoru správneho súdu zistený bez pochybností (vo vzťahu k priestupku, z ktorého spáchania bol žalobca uznaný vinným a za ktorý mu bola uložená sankcia), a preto nebolo namieste použitie zásady in dubio pro reo. Zásada in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obvineného), na ktorú sa odvolával žalobca v správnej žalobe, znamená, že pokiaľ orgán verejnej správy po vyčerpaní všetkých dostupných dôkazov nedospeje k jednoznačnému záveru o vine obvineného (pretože nebolo preukázané, že skutok sa stal, že ho spáchal obvinený alebo že ide o priestupok a došlo k naplneniu všetkých znakov skutkovej podstaty priestupku) musí rozhodnúť v prospech obvineného z priestupku. Podmienkou aplikácie uvedenej zásady je teda existencia dôvodných pochybností, podmienka ktorá v tomto prípade naplnená nebola.

47. Žalobca v správnej žalobe (časť II.) uviedol citáciu ust. 2 ods. 1 písm. a) Zákona o priestupkoch a častí odôvodnenia rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (sp. zn. 6To 5/2015 z 15.12.2015 a sp. zn. 2Sžo/55/2008). Správny súd k tomu uvádza, že len prostá citácia ustanovenia Zákona o priestupkoch bez argumentácie vzťahujúcej sa k jeho aplikácii alebo jeho porušeniu, neumožňuje vykonať súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného. K poukazu žalobcu na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, v ktorom žalobca uviedol len vybranú časť z ich odôvodnení, správny súd uvádza, že súdne rozhodnutia nepredstavujú v právnom v systéme Slovenskej republiky prameň práva a sú záväzné len v individuálnej veci, v ktorej boli vydané. Rozhodnutia súdov môžu slúžiť ako argumentačná podpora, avšak bez toho, aby žalobca konkretizoval, či je skutkový a právny stav v daných veciach zhodný, resp. obdobný s prejednávanou vecou, a toho, ako sú v nich uvedené závery aplikovateľné na skutkový a právny stav prejednávanej veci, je takýto poukaz bezpredmetný. Nepostačuje na rozhodnutia súdov len poukázať a stotožniť sa s nimi. Aby bolo poukázanie na ne zo strany žalobcu relevantné, žalobca by musel ozrejmiť ich právny a skutkový základ, najmä ich blízkosť s prejednávanou vecou, predmet, sporné ustanovenia zákona, relevantné právne závery a konkrétne

dôsledky ich vplyvu na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Výňatky odôvodnení súdnych rozhodnutí takéto kritéria nespĺňajú.

48. Vo vzťahu k uloženej pokute žalobca neuplatnil žiadnu námietku ani v správnej žalobe, ani v priestupkovom konaní. Žalobca nenavrhol správne mu súdu aplikovať ustanovenie § 198 SSP (sankčnú moderáciu). Správny súd v intenciách ust. § 195 písm. c), d) a e) SSP nezistil porušenie základných zásad trestného konania podľa Trestného poriadku, ani zásad ukladania trestov podľa Trestného zákona, ktoré je potrebné použiť na ukládanie sankcií v rámci správneho trestania. Za priestupok podľa § 49 ods. 1 písm. b) až d) a písm. g) Zákona o priestupkoch možno uložiť pokutu do 99,- eur (§ 49 ods. 2 Zákona o priestupkoch). V tomto prípade bola pokuta uložená v súlade so zákonom, v rámci zákonom stanovenej výšky (t.j. výška pokuty nevybočila z rozsahu povolenej správnej úvahy orgánov verejnej správy), bola v rozhodnutiach riadne odôvodnená z hľadiska zákonných kritérií stanovených v § 12 ods. 1 Zákona o priestupkoch a pokuta plní preventívnu ako aj represívnu funkciu.

49. Po preskúmaní veci správny súd konštatuje, že žalobcom uvedené žalobné dôvody nie sú spôsobilé privodiť zrušenie žalobou napadnutého rozhodnutia. Správny súd nad rozsah žalobných bodov posudzoval, či v konaní pred orgánom verejnej správy nedošlo k niektorej z väd vymedzených v § 195 písm. a) až e) SSP, pričom nezistil ani niektorú z týchto väd, ktoré by odôvodňovali postup v zmysle § 196 SSP a následne by mohli viesť k zrušeniu žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného. Preto správny súd s poukazom na § 190 SSP správnu žalobu ako nedôvodnú zamietol.

50. Žalobca nebol v konaní o správnej žalobe úspešný, preto mu správny súd náhradu trov konania nepriznal podľa § 167 ods. 1 SSP (a contrario), podľa ktorého má právo na náhradu trov konania v správnom súdnictve len taký žalobca, ktorý bol v konaní celkom alebo sčasti úspešný. Správny súd nezistil podmienky pre priznanie práva na náhradu trov konania žalovanému v zmysle § 168 SSP. Toto rozhodnutie prijal senát správneho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Rozsudok správneho súdu nadobúda právoplatnosť uplynutím lehoty jedného mesiaca od doručenia rozsudku alebo podaním kasačnej sťažnosti v tej istej lehote proti tomuto rozsudku, ak sa rozhodlo o správnej žalobe vo veciach správneho trestania (§ 145 ods. 2 písm. c) SSP).

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú môže podať účastník konania, ak bolo rozhodnuté v jeho neprospech, pričom ju musí podať v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia správneho súdu.

Kasačná sťažnosť sa podáva na Správnom súde v Banskej Bystrici.

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený vyššie pod písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho

posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť: a) označenie napadnutého rozhodnutia,
b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),
d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti. Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom (§ 449 ods. 1 SSP). Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosti podľa ods. 1 neplatia, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná, alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 449 ods. 2 písm. a/ SSP).